

I 1958 forlod pianisten Steen Holkenov til vor sorg Zenith Jazzband, og vi forsøgte os med flere aspiranter, deriblandt Poul Gunder Nielsen og Poul Paludan. Sidstnævnte boede ude på Lyngbyvej, tæt ved Hans Knudsens Plads. Han var allerede dengang et fint og afholdt menneske. Valget faldt dog til sidst på Ib Tage Larsen, der egentlig spillede banjo, men hurtigt kom efter pianospillet.

Vi holdt stadig forbindelse til Paludan der, så vidt jeg husker, havde det ejendommelige kælenavn Boggy. Efter endt skolegang blev han indkaldt som soldat, og som det ofte overgik københavnere, skulle det aftjenes på "Djævleøen", d v s Bornholm. Nærmere bestemt på Almegaardskasernen, der ligger i den sydlige udkant af Rønne. Når man fik forlænget weend-orlov, gik meget af tiden med den langsomme skibrute mellem Rønne og København, der dengang blev drevet af det private rederi Dampskibsselskabet på Bornholm af 1866.

For de af gutterne, der havde kærester hjemme i hovedstaden, var det jo en bet at være stationeret så upraktisk langt borte, men Poul og et par af hans jazzmusikalske soldaterkammerater forstod at tænke konstruktivt. De dannede et lille jazzband af de forhåndenværende søm og startede en jazzklub, hvor de selvfølgelig var husorkester. Klubben betragtede de som en ren forretning, og den kom hurtigt til at give overskud. For disse penge lejede de et værelse i Rønne til fælles gavn og glæde. For i de weekender, hvor de ikke kunne nå at tage til København, inviterede de så på skift deres girlfriends til Rønne og havde dem installeret på værelset. Når soldaten ikke kan komme til pigen, må pigen naturligvis komme til ham. På hverdagsaftener kunne de så forlyste sig med deres grammofon og plader, som de fik flyttet til øen, i stedet for at måtte hænge på værtshuse eller Soldaterhjemmet.

En sommer skulle der lidt ekstra flødeskum på lagkagen, og Poul engagerede derfor Hans Jørgen Hansen og mig til at forstærke husorkesteret. Det tør man uden videre sige, at det blev, og vi fik en lille miniferie med base i lejligheden, hvor vi fik hørt en masse jazz, bl a med Bix Beiderbecke.

Vi tabte desværre forbindelsen til denne raske gut; for nogle år siden læste jeg en nekrolog over ham. Han havde slået sig ned i nordsjælland og havde altid holdt fast ved musikken. Men han havde altså ikke behov for at blande sig i det københavnske jazzmiljø.

Jørgen Møller 20.6.2016

jm.jackson@anarki.dk